

LUT
University

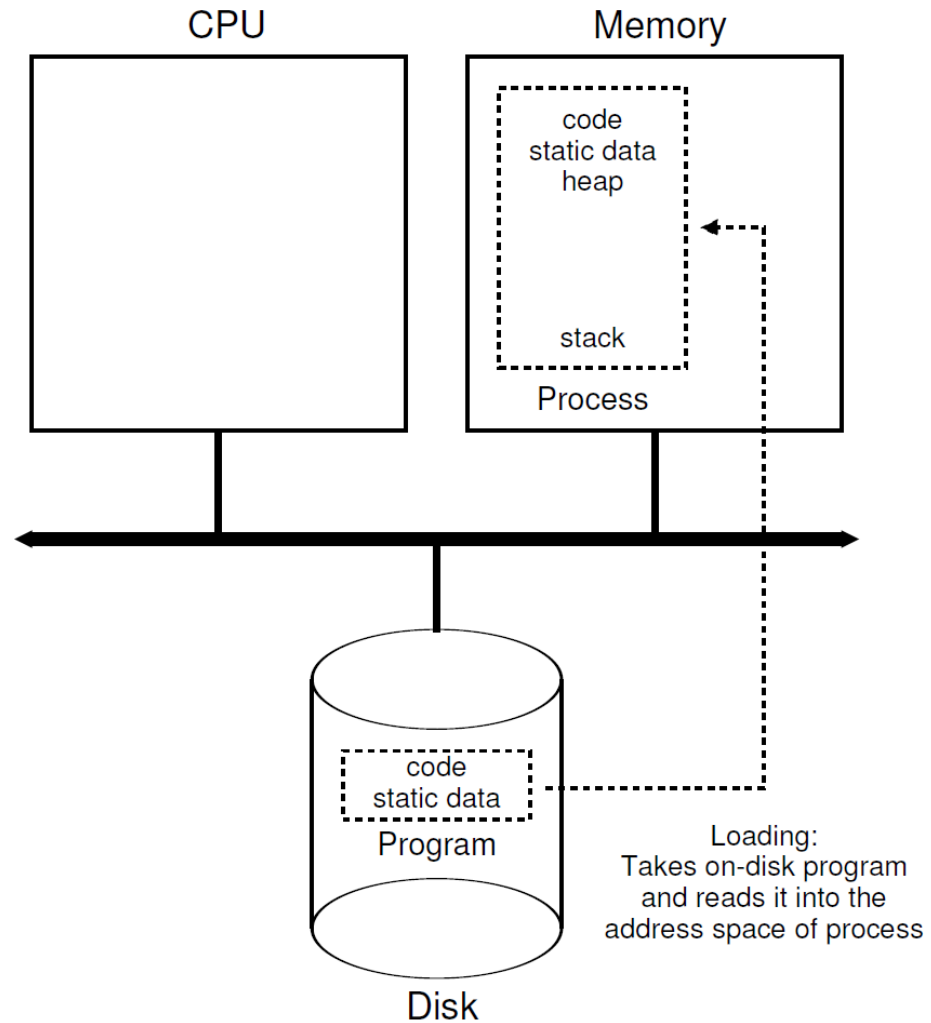
CT30A3370 - KÄYTTÖJÄRJESTELMÄT JA SYSTEMIOHJELMOINTI 6 OP

Jussi Kasurinen (etu.suku@lut.fi)

Osa kalvoista Timo Hynnisen 2016 materiaaleista

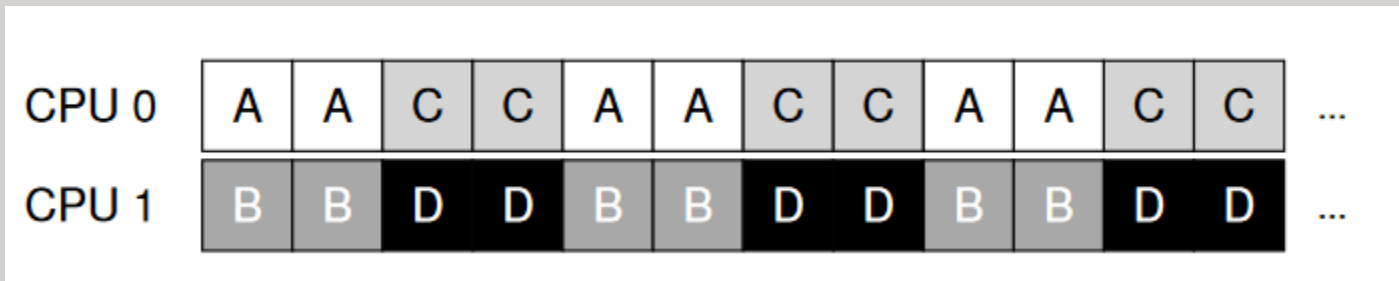
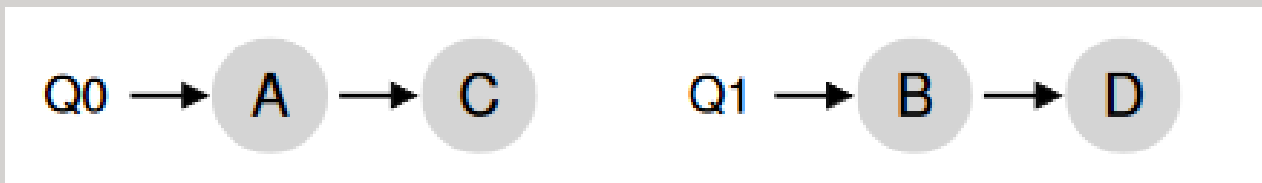
EDELLISILTÄ LUENNOILTA:

OHJELMA VS. PROSESSI

VUORONNUS MONELLE PROSESSORILLE?

- Jos suorittimia on useita, päättää vuorontaja siitä, mihin suoritinjonoon mikäkin prosessi menee.

ASSEMBLY-KUVAUS

- Symbolinen kuvaus
konekielestä jolla
rauta oikeasti laskee.

```
.file      "cpu.c"
.text
.section   .rodata

.LC0:
.string    "common.h"

.LC1:
.string    "rc == 0"
.text
.globl     GetTime
.type      GetTime, @function

GetTime:
.LFB5:
.cfi_startproc
pushq      %rbp
.cfi_def_cfa_offset 16
.cfi_offset 6, -16
movq       %rsp, %rbp
.cfi_def_cfa_register 6
subq       $48, %rsp
movq       %fs:40, %rax
movq       %rax, -8(%rbp)
xorl       %eax, %eax
leaq       -32(%rbp), %rax
movl       $0, %esi
movq       %rax, %rdi
call       gettimeofday@PLT
movl       %eax, -36(%rbp)
cmpl       $0, -36(%rbp)
je         .L2
leaq       __PRETTY_FUNCTION__-2816(%rip), %rcx
movl       $10, %edx
leaq       .LC0(%rip), %rsi
leaq       .LC1(%rip), %rdi
call       __assert_fail@PLT

.L2:
movq       -32(%rbp), %rax
cvtsi2sdq  %rax, %xmm1
```


MUISTINHALLINTA JA MUISTIAVARUUS

CT30A3370 - Käyttöjärjestelmät ja
systemiohjelmointi

MUISTINHALLINTA

- ...Eli tässä vaiheessa meillä on
  - Joku idea siitä miten tietokone suorittaa asioita.
  - Joku idea siitä miten kone valitsee sen operaation mitä seuraavaksi tehdään.
  - Tiedämme millaisia käskyjä suorittimella tapahtuu.
- Seuraavaksi varmaankin pitäisi miettiä miten prosessit saadaan muistiin, ja vielä siten, että ne kiltisti leikkii keskenään.

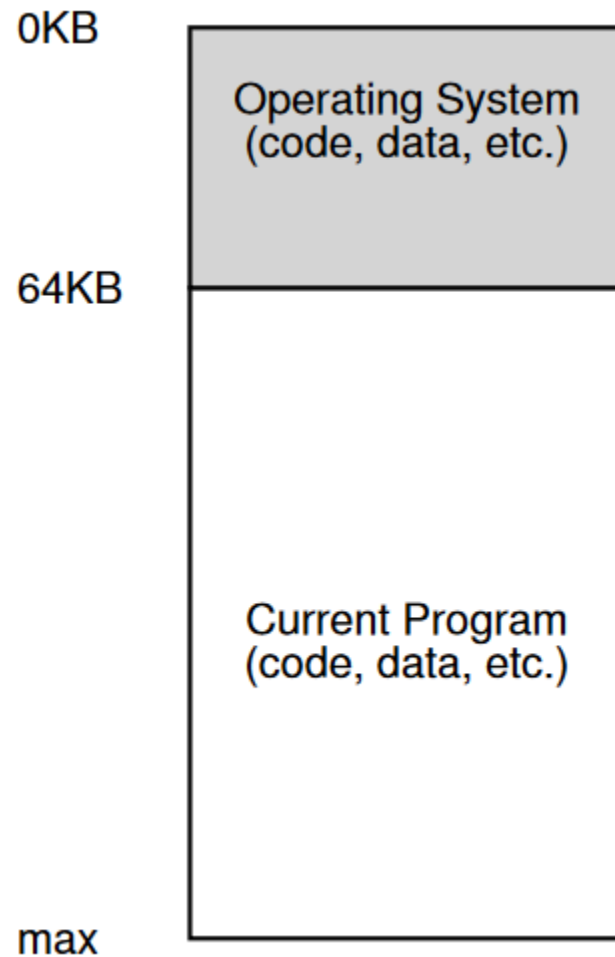

YLEISESTI

- Koneen keskusmuisti on periaatteessa ainoastaan jono tavuja paikasta 0 eteenpäin niin pitkälle kuin tilaa löytyy.
  - Eli jos koneessa on 8 gigatavua keskusmuistia, viimeinen paikka olisi 8589934591.
  - Kurssin ja kirjan esimerkeissä puhutaan naurettavan pienistä määristä, mutta käytännössä idea on edelleen sama, mutta paikkoja/tilaa on merkittävästi enemmän.
- Miten tämä saadaan jaettua järkevästi siten, että
  - A) Prosessit saa omat alueensa?
  - B) Käyttöjärjestelmä saa oman alueensa?
- Oletetaan selvyuden vuoksi, että meillä on yksi suoritin ja yksi muistialue käytössä.

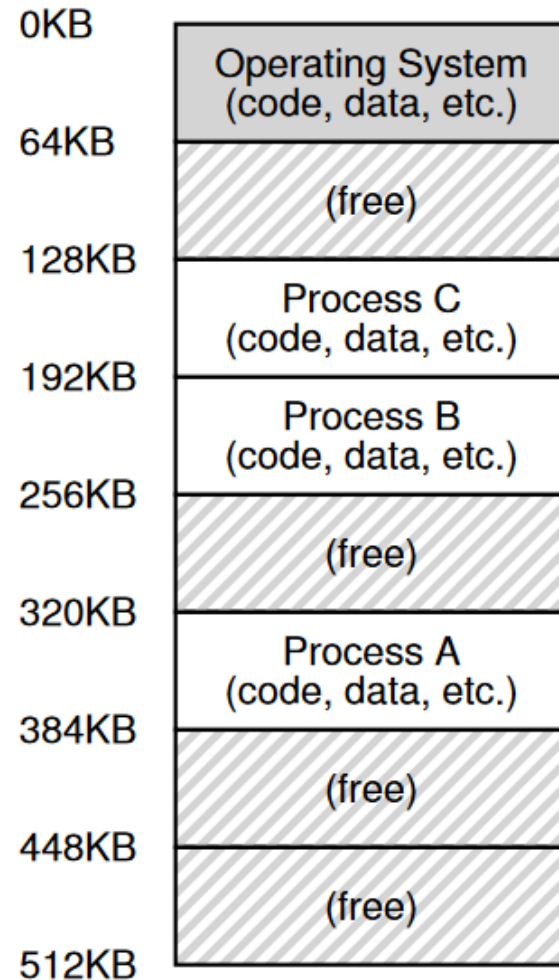
PERUSTEET MUISTISTA

- Käyttöjärjestelmä lataa omat tietonsa alkusektorille, ja jakaa muuta aluetta prosessien käyttöön.

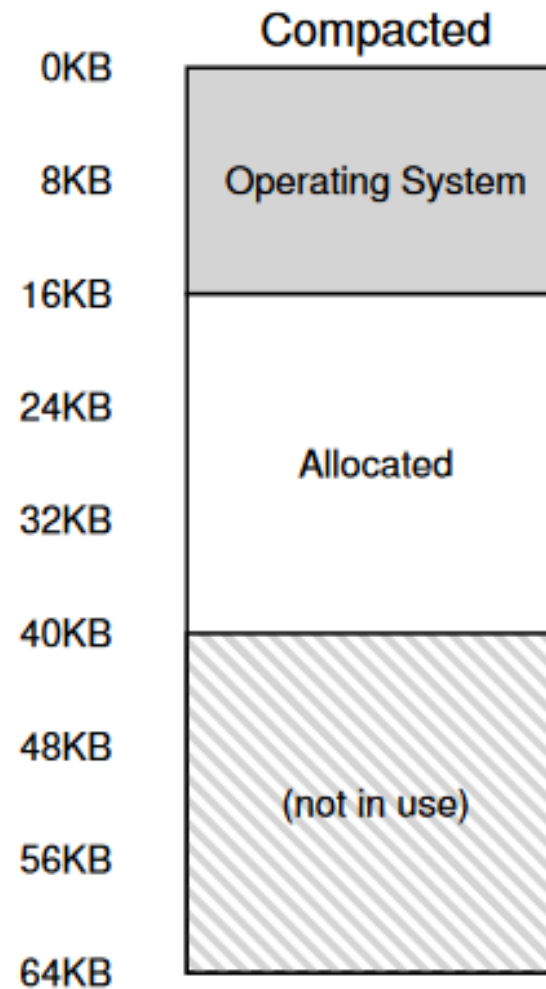
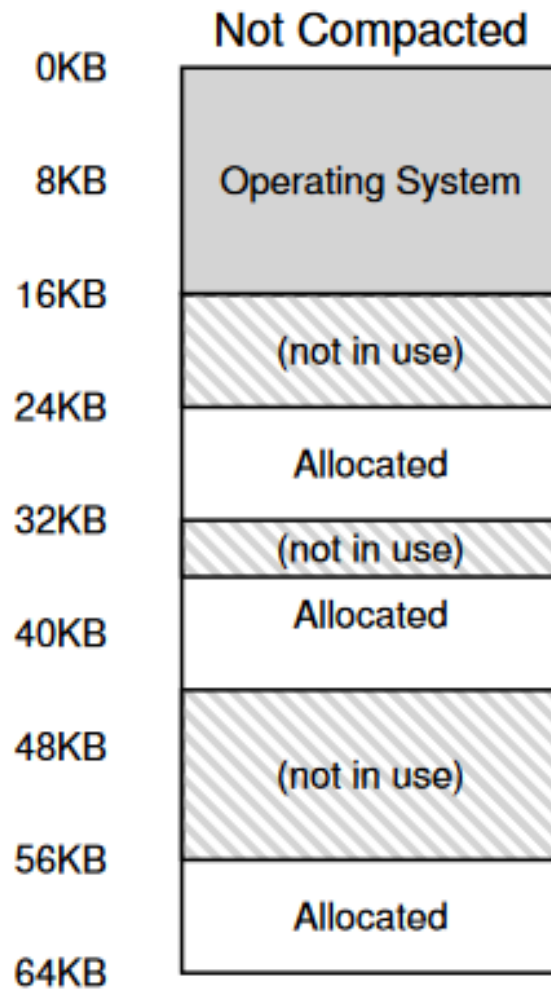
PERUSTEET MUISTISTA

- Vapaa muisti jaetaan lohkoiksi, joita annetaan prosessien käyttöön.
  - Käyttöjärjestelmä pitää kirjaa siitä, mikä prosessi on missäkin fyysisessä sijainnissa.
- Prosessien on tarkoitus työskennellä vain ja ainoastaan omalla alueellaan.
  - Mitä tapahtuisi jos prosessi pääsisi vaikkapa kirjoittamaan käyttöjärjestelmän muistiin?

PERUSTEET MUISTISTA

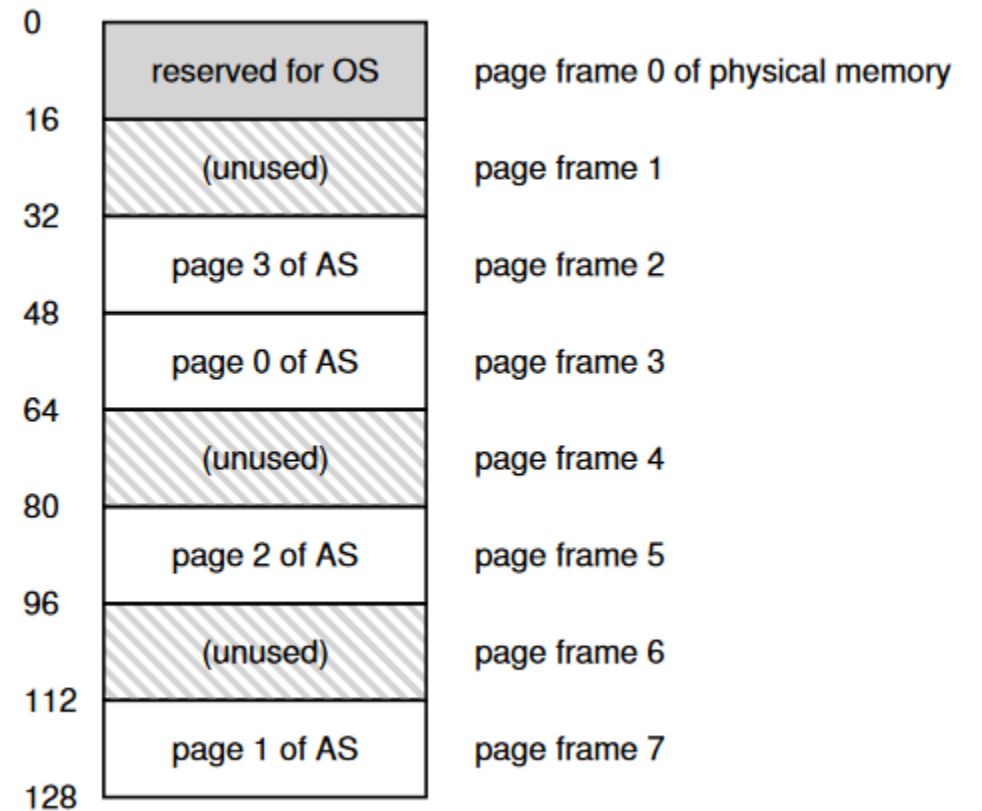
PERUSTEET MUISTISTA

- Käyttöjärjestelmä myös huolehtii siitä, että muisti ei pääse pirstaloitumaan.
  - Best fit, worst fit, first fit...
- Muistin siivoaminen on kallis operaatio, mutta sitä pitää välillä tehdä.
- Lasketaan uudet optimoidut sijainnit, siirretään tiedot ja päivitetään rekisterit
- ...Tai jos muisti on oikeasti täynnä, siirretään osa muistissa olevista tiedoista levyille siksi aikaa kun niitä ei tarvita. Tämä on hidasta ja tehotonta, mutta mahdollistaa isojen asioiden pyörittelämisen.

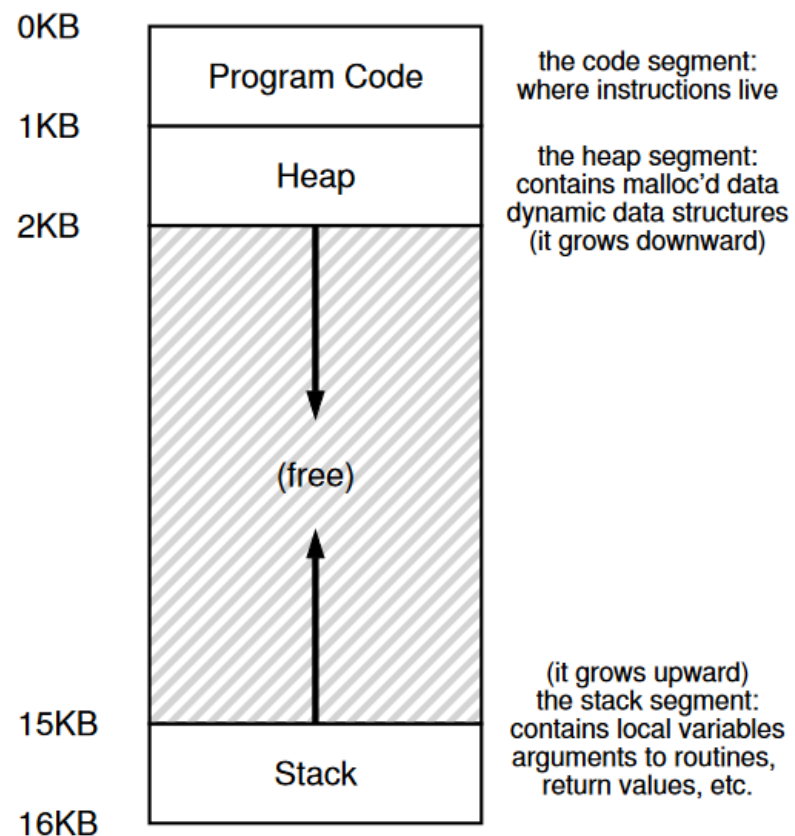

PERUSTEET MUISTISTA: SIVUTUS

- Idea: jaetaan muisti viipaleisiin.
  - Helppo pitää kirjaa mikä on käytössä ja mikä ei.
  - Helppo siirrellä paloja paikasta toiseen.
  - Helppo kirjata mitkä sivut on annettu minkäkin prosessin muistiavaruuteen.
- Käyttöjärjestelmällä on sivutustaulu (page table), jossa on tieto siitä missä mikäkin prosessin osa tai asia sijaitsee.

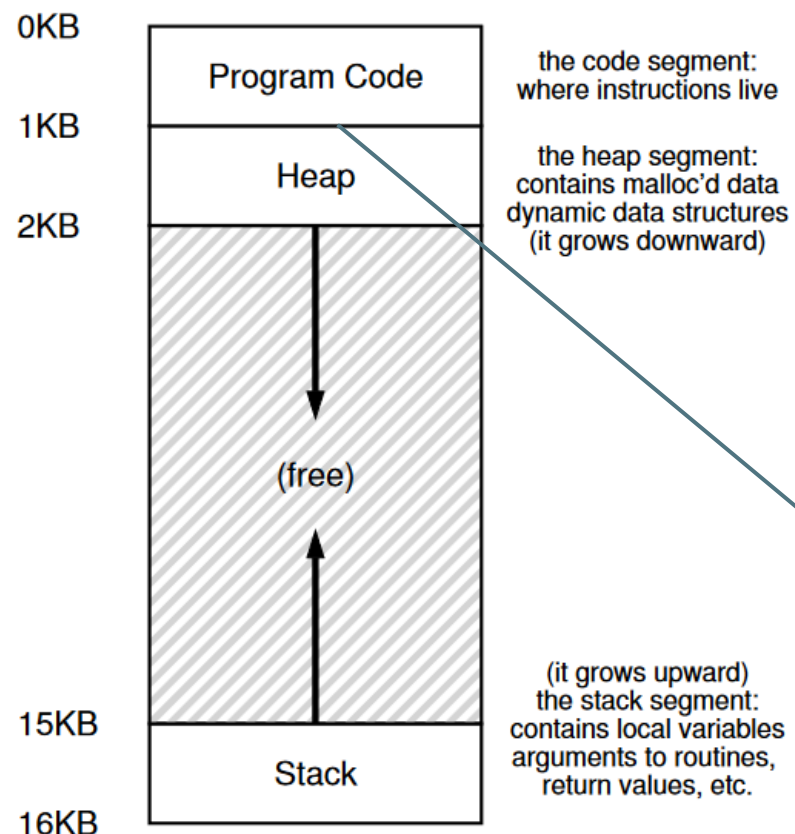
MITÄ PROSESSI LATAA MUISTIIN?

- Suoritettava tavukoodi
- Keko; ohjelman omat dynaamiset tietorakenteet (mallocilla luodut)
- Pino; ohjelman suorituksenaikainen työmuisti

MITÄ PROSESSI LATAA MUISTIIN?

- Suoritettava tavukoodi
- Keko; ohjelman omat dynaamiset tietorakenteet (mallocilla luodut)
- Pino; ohjelman suorituksenaikainen työmuisti

- Data (ei kuvassa) –alueella tallessa mm. erilaisten ympäristömuuttujien ja ohjelman omien muuttujien arvot. Normaalisti kuvattuna koodin ja keon väliin jos mainittu erikseen.

PROSESSIEN JA MUISTIALUEIDEN SUOJAUS

CT30A3370 - Käyttöjärjestelmät ja
systemiohjelmointi

PROSESSIEN SUOJAUS (TOISILTA PROSESSEILTA)

- **Lähtökohta: samalla laitteella pitäisi pyörittää kahta eri prosessia**
  - Mikä on prosessi...?
    - Eli ohjelman ajonaikainen suoritus, ohjelma on eri asia kuin prosessi
  - Prosesseja pitää suojella sekä toisiltaan..
  - Ja käyttöjärjestelmää pitää suojella prosesseilta
  - Yhden ohjelman suoritus, prosessi ei saanut sotkea toista!

PROSESSIEN SUOJAUS (TOISILTA PROSESSEILTA)

- Tätä varten pitää olla **mekanismeja** ja mekanismien kaverina pitää olla **protokollia**
  - Mekanismi tekee
  - Protokolla kertoo, miten mekanismeja käytetään
- Tavoite on siis
  - Estää sovellusohjelmia kaatamasta käyttistä
  - Estää sovellusohjelmia kaatamasta toisiaan
  - Estää käyttiksen osia kaatamasta toisiaan!

PROSESSIEN SUOJAUS (TOISILTA PROSESSEILTA)

- (Muutama) mekanismi millä tämä voidaan saavuttaa
  - Osoitteenmuunnos, Address translation
  - Käyttäjätila erillään etuoikeutetusta käyttöjärjestelmän tilasta
- (Yksinkertainen) protokolla
  - Sovellusohjelmat eivät saa lukea/kirjoittaa toisten ohjelmien tai käyttöjärjestelmän muistiin / muistiavaruuteen!

OSOITTEENMUUTOS

CT30A3370 - Käyttöjärjestelmät ja
systemiohjelmointi

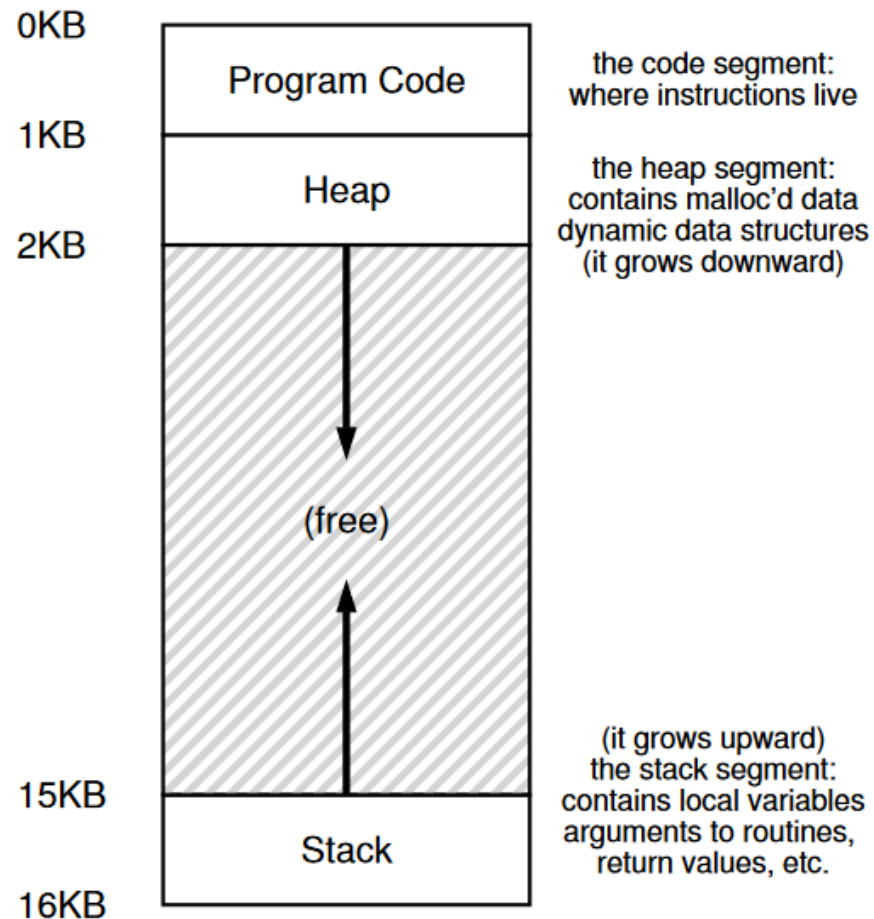

OSOITTEENMUUTOS

- Osoitteenmuunnos on mekanismi, mikä virtualisoi keskusmuistin sovellusohjelmille
  - Sovellukset eivät näe oikeaa, fyysistä muistia, vaan ainoastaan käyttöjärjestelmän tarjoaman “virtuaalimuistin”

VIRTUAALIMUISTI

- ...Eli ohjelma luulee aina olevansa ainoa muistissa oleva asia ja muistialueella 0-N on hänen lähdekoodinsa ja loput on työmuistia.
- Samaan tapaan kuin ohjelma luulee olevansa ainoa suorittimella ajossa oleva asia.
- Käyttöjärjestelmän oma koodi (ja muut prosessit) ulottumattomissa

OSOITTEENMUUTOS

- Käytännössä ohjelma näkee muistiosoitteita vaikkapa nolasta 2^{32} :een asti
  - Sovellusohjelma kuvittelee käyttävänsä näitä osoitteita, mutta fyysisessä muistissa tilanne voi olla aivan toinen, koska käyttöjärjestelmän muistinhallintayksikkö, MMU (memory management unit) kääntää näitä virtuaalisia osoitteita fyysisiksi osoitteiksi.
    - ...Eli MMU tietää mitkä muistin sivut, ja missä järjestyksessä, ovat prosessin käytössä.
    - Eli oikeat, fyysiset muistiosoitteet, eroavat sovelluksen näkemistä virtuaalisista osoitteista!

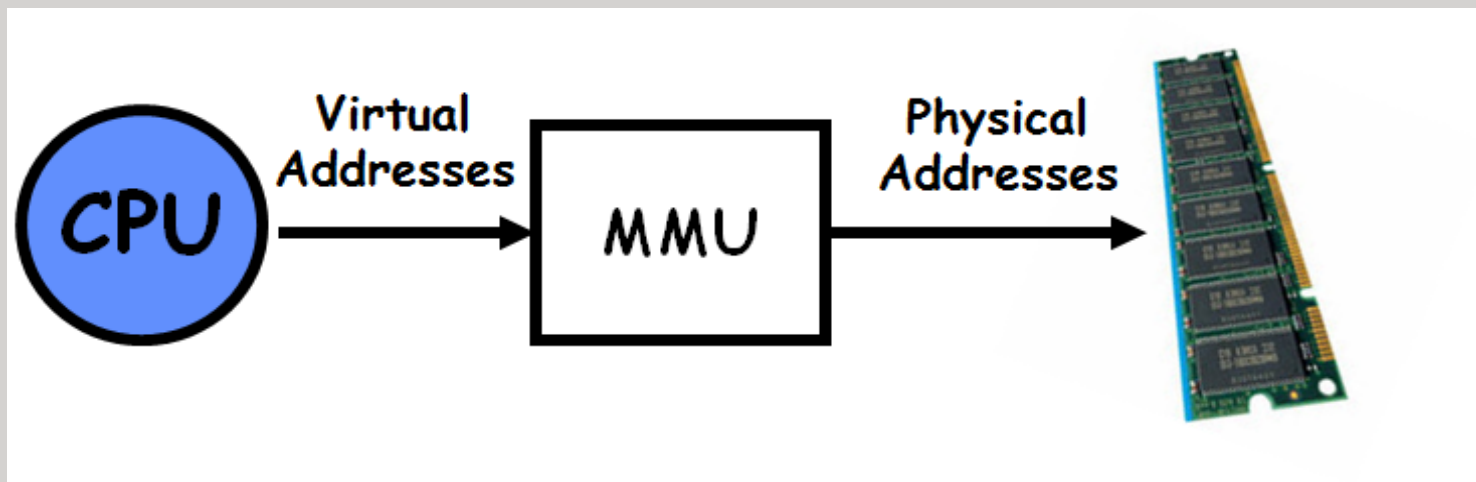
OSOITTEENMUUTOS

- Aina kun ohjelma kirjoittaa muistiin, muistiosoite, mihin kirjoitetaan laitetaan osoitteenmuunnostaulun läpi, eli etsitään osoitteista kirjaa pitävästä taulusta mikä virtuaalinen osoite vastaa mitäkin fyysistä osoitetta.
- Tässä huomio: osoitteenmuunnos pitää toimia tehokkaasti, se ei saa olla kohtuuttomasti resursseja hukkaava operaatio

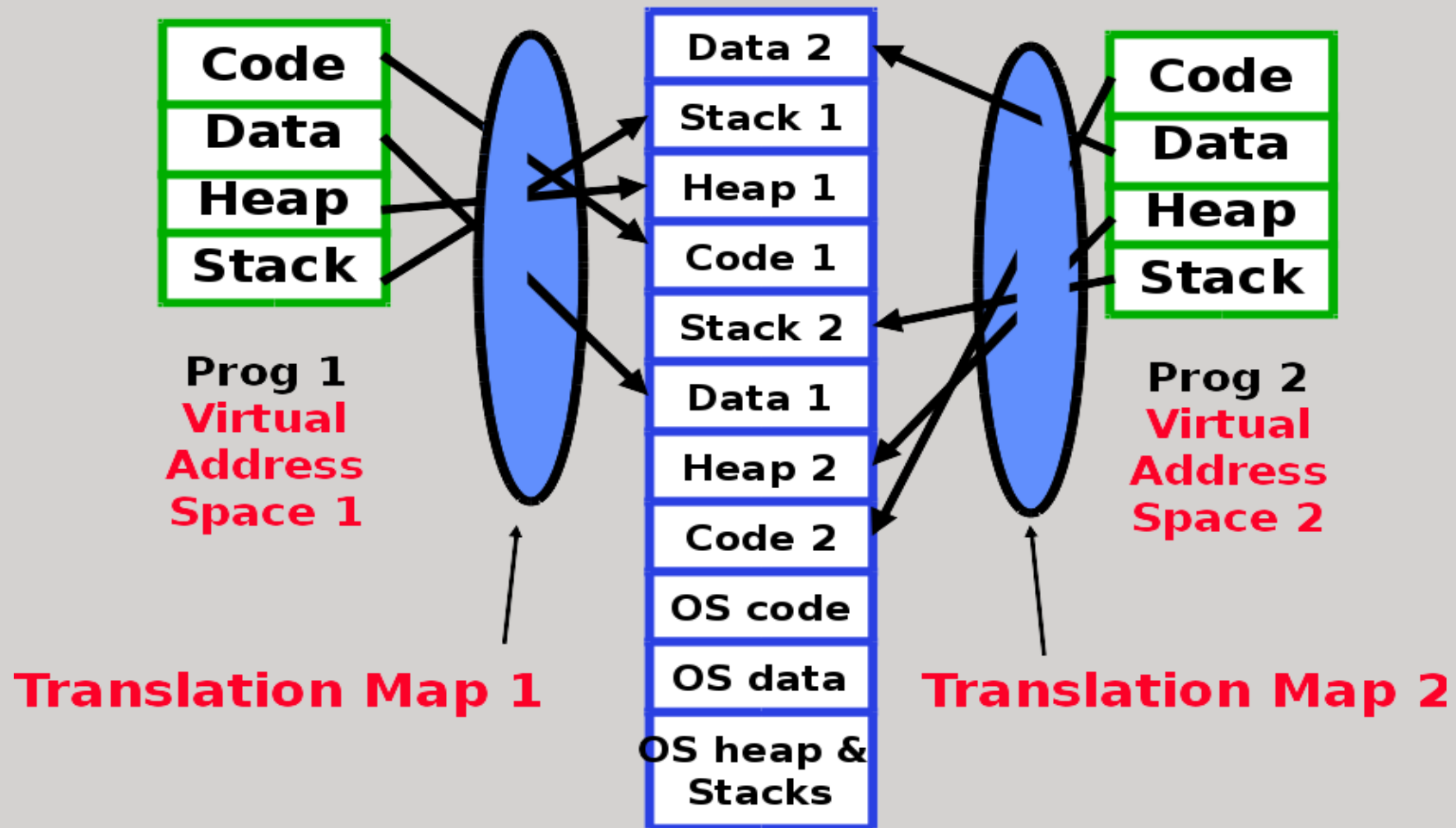

OSOITTEENMUUTOS

- Suorittimelta tulevat ja sinne menevät muistiosoitteet menevät osoitteenmuunnoslaatikon läpi
- Laatikko tuottaa oikean, fyysisen muistin osoitteen, mikä menee keskusmuistiin

OSOITTEENMUUTOS

OSOITTEENMUUTOS

- Ohjelmilla on oma muistiavaruutensa
  - Osoitteenmuunnoksen jälkeen suoritin tietää, missä nämä “asiat” sijaitsevat oikeasti keskusmuistissa.
- Ohjelmien muistiavaruudet eivät mene päällekkäin.
  - ...Paitsi silloin kun ne erikseen laitetaan menemään jaettuna muistina, mutta tämä on optimointiratkaisu joka ei ole tässä vaiheessa keskeinen asia.
- Ohjelmille tarjottavat muistiosoitteet eivät voi mennä päällekkäin fyysisessä muistissa
  - Tällä estetään se, että edes teoriassa yksi ohjelma ei voi sotkea toisen suoritusta menemällä sen muistialueelle.

OSOITTEENMUUTOS

- Miksi pelkkä osoitteenmuunnos ei ole riittävä mekanismi turvaamaan ohjelmien / prosessien suoritusta?
- Kuka pääsee osoitteenmuunnostauluun käsiksi?
  - Käyttöjärjestelmä sinänsä on vain ohjelmisto siinä missä muutkin
    - Jos KJ pääsee osoitetauluun käsiksi, niin kyllähän sinne pääsee kuka tahansa muukin? Mistä muuten tiedettäisiin, mihin yhden ohjelman virtuaalimuisti osoittaa?
  - .. ja jos ohjelma pystyy itse muuttamaan osoitetaulua, se pystyy lukemaan / kirjoittamaan minne vain

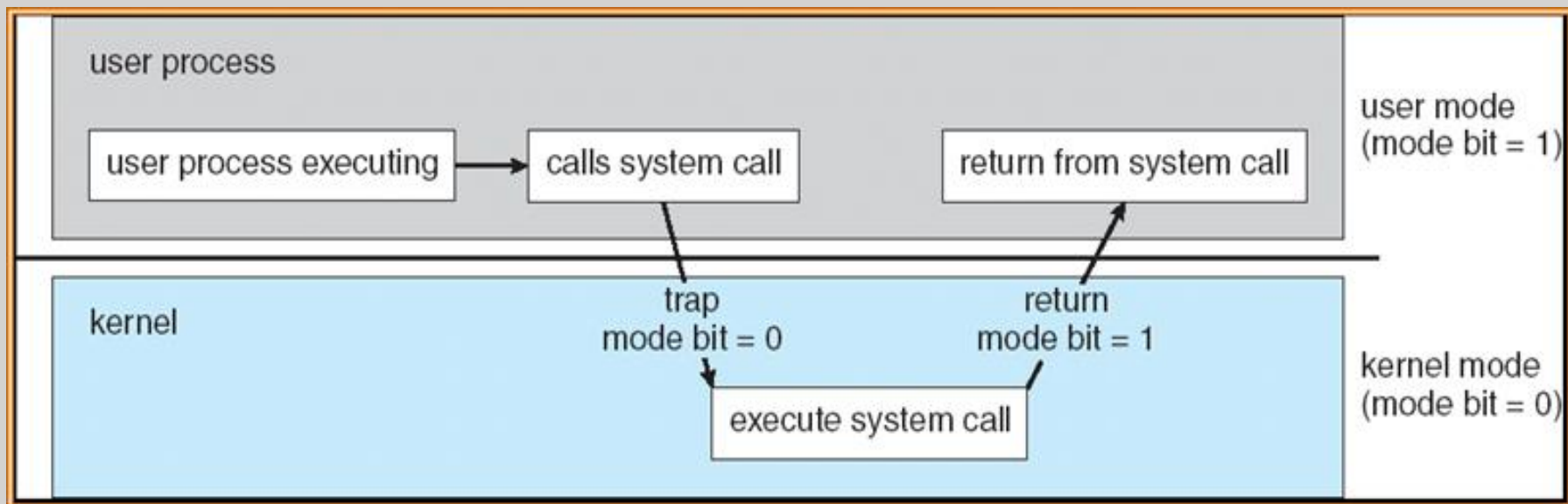
OSOITTEENMUUTOS

- => Tarvitaan siis joku mekanismi, millä varmistetaan, että tiettyjä osia muistista ei pysty muokkaamaan kukaan muu kuin KJ!
  - Käyttöjärjestelmän täytyy siis pystyä pyörimään eri oikeuksilla kuin sovellusohjelmien?
- Intuitiivisesti tämä lie aika selvää? Olette käytännössä törmänneet eri käyttäjiin joilla on eri prosesseja ja eri oikeuksia tehdä.. Mitä nyt sitten ikinä ne tekevätkin.

KÄYTTÄJÄTILA JA ETUOIKEUTETTU TILA (KERNEL MODE)

- Jotta tällaisessa muistinhallinnassa olisi mitään järkeä, muistiosoitteiden muunnoksen olisi parempi olla pelkästään KJ:n hallittavissa.

KÄYTTÄJÄTILA JA ETUOIKEUTETTU TILA (KERNEL MODE)

- Useimmat tietokonelaitteistot tarjoavat (ainakin) kaksi suorituksen tilaa ohjelmille
  - Kernelitila (etuoikeutettu, suojattu)
  - Käyttäjätila
- Itse asiassa, esimerkiksi x86 - prosessoriarkkitehtuurissa on 4 moodia, millä ohjelmia voidaan ajaa...
  - Kaksi tarvitaan ainakin. Mutta, määrä voi vaihdella.

KÄYTTÄJÄTILA JA ETUOIKEUTETTU TILA (KERNEL MODE)

- Eli, osa laitteiston resursseista voidaan rajoittaa pelkästään käyttöjärjestelmän käyttöön ja osa pelkästään sovellusohjelmien käyttöön.
  - Osoitteenmuunnos tapahtuu pelkästään suojatussa tilassa
  - Osoitteenmuunnostauluun pääsee käsiksi vain käyttöjärjestelmän muistinhallintaosa (MMU)
- Joitain laitteiston käskyjä (konekieli), operaatioita, ei pysty suorittamaan käyttäjätilassa
  - Esimerkiksi: Osoitetaulua ei pysty muuttaamaan
    - Jos yrität, poikkeus, errori syntyy.
    - Game over, page fault, segmentation fault jne.

KÄYTTÄJÄTILA JA ETUOIKEUTETTU TILA (KERNEL MODE)

- Ongelma: Miten käyttäjätilasta vaihdetaan suojattuun (kerneli) tilaan?
  - Jos meillä on suorituksessa ohjelma käyttäjätilassa... miten päästä takaisin kernelitilaan?
  - “Suoritus pyörii käyttäjätilassa, tarvitsen jotain laitteistoresurssia, miten päästä kernelitilaan”?
- Tätä varten meillä on Käyttöjärjestelmän tarjoama rajapinta ja järjestelmäkutsut
  - Tämä on se juttu, minkä takia tämän kurssin nimessä on ‘systemiohjelmointi’
    - System programming, järjestelmäkutsu = system call
  - Toisen periodin asia on käyttää tätä järjestelmän kutsurajapintaa, jotta voidaan toteuttaa suhteellisen matalalla tasolla ohjelmia

KÄYTTÄJÄTILA JA ETUOIKEUTETTU TILA (KERNEL MODE)

- Eli siis, järjestelmäkutsurajapinta.
  - Sovellusohjelmahan ei voi vain todeta, että “käynnistetäänpä kernelitila ja toimitaan seuraavaksi etuoikeutetusti”, se olisi vähän turhaa
    - Ja koko hommasta menisi pohja pois, kernelitilassa ohjelma voisi taas vaikkapa mennä muokkaamaan sitä osoitetaulua...
- Järjestelmäkutsu aiheuttaa nyt sen, että ohjelman suoritus siirtyy “hyvin tarkasti rajatulle käyttöjärjestelmän alueelle”, joka tekee sen palvelupyynnön, minkä sovellusohjelma pyysi.
  - Ohjelma itsessään ei edellenkään pääse toimimaan kernelitilassa etuoikeutetusti.
  - Tässä välissä anneta ohjelmalle mitään ylimääräisiä oikeuksia

KÄYTTÄJÄTILA JA ETUOIKEUTETTU TILA (KERNEL MODE)

- “Like warden in an insane asylum. Put patients in locked padded cell – patient can bang head against wall, but otherwise can’t cause any problems.
- Pascal – like putting them in a straight jacket. C is like giving them knives to play with.”

PINO JA SEN KÄYTTÖ MUISTINHALLINNASSA

PINO-OPERAATIOT

- Pino (stack) on abstrakti datatyyppi, mitä hallitaan käytännössä push- ja pop -operaatioilla
- Pino kun on tyypillinen LIFO (last-in-first-out) tietorakenne
- Eli siis
  - Push lisää alkion pinon päälle
  - Pop hakee pinosta päällimmäisen elementin ja samalla poistaa sen pinon päältä. Samalla toiseksi ylimmäinen elementti nousee päällimmäiseksi

PINO-OPERAATIOT

- Pino siis eroaa perinteisestä muistinhallinnasta jokseenkin
  - Ainoastaan päällimmäiseen elementtiin pinossa on mahdollista päästä käsiksi
  - Ja elementteihin päästään käsiksi vain yksi kerrallaan.
  - Toisekseen: pinon käsittely on “dataa hukkaava” operaatio!
    - Ainoa tapa saada pinon päällimmäinen elementti käsiin on poistaa se pinosta kokonaan!
    - Verrattaen luvun lukeminen muistista ei vaikuta muistin tilaan mitenkään.
  - Ja vastaavasti pinoon lisääminen ei vaikuta jo pinossa olleisiin elementteihin mitenkään
    - Muistiin kirjoittaminen olisi puolestaan “dataa hukkaava” operaatio, sillä muistiin kirjoittaessa muistipaikan vanha arvo ylikirjoitetaan aina.

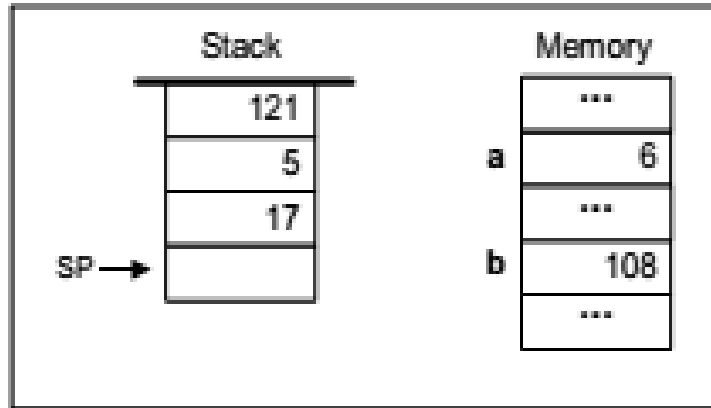
PINO-OPERAATIO

- Pino voidaan toteuttaa muutamilla eri tavoilla
  - Yksinkertaisin on varmaan varata muistista määrämittainen taulukko, stackki, missä yhden elementin koko on VM-koko operointikoodin verran
  - sekä muuttuja, *stack pointer*, SP, käskyosoitin pitämään kirjaa päällimmäisestä elementistä

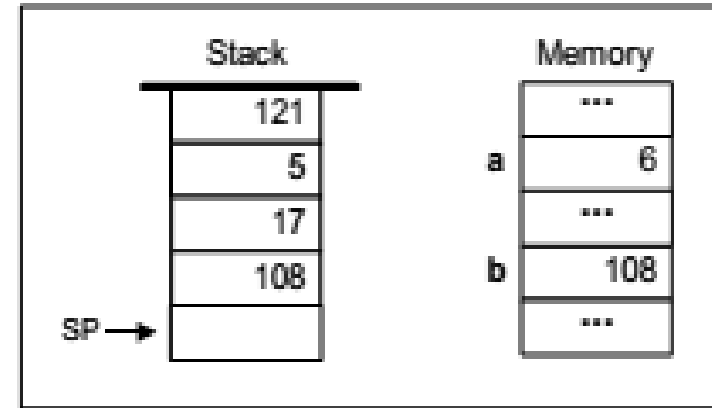
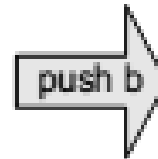

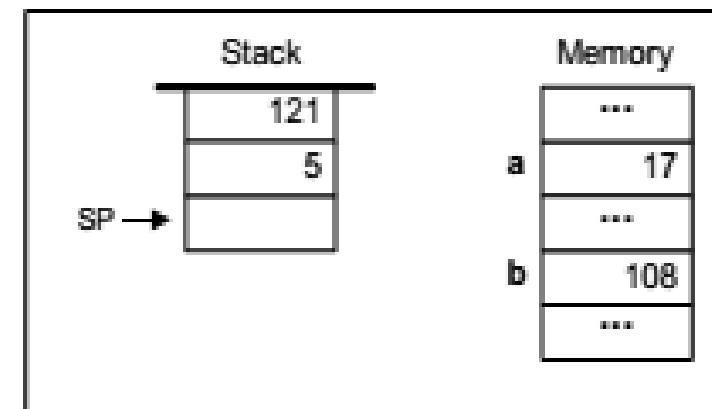
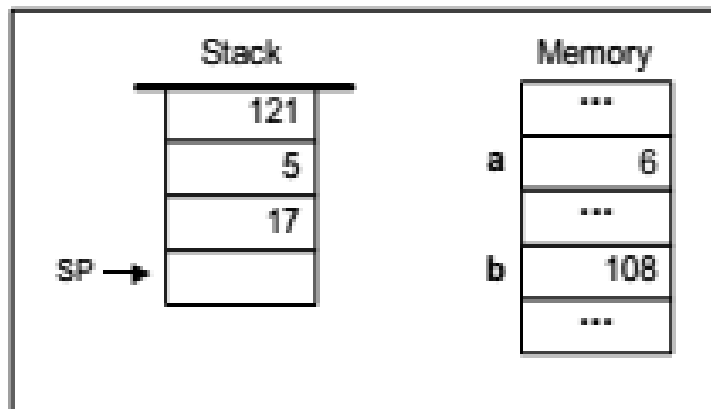
PINO-OPERATIOT

(before)

(after)

PINOKONEEN (STACK MACHINE) MALLI

- Mikä mielenkiintoisinta, pinon avulla pystytään toteuttamaan minkä tahansa aritmeettisen tai loogisen operaation suoritus (/ laskenta)
  - Vielä näppärämpää on se, että mikä tahansa ohjelmakoodi kirjoitettuna millä tahansa ohjelmointikielellä, voidaan kääntää pinokoneessa suoritettavaksi / toimivaksi ohjelmaksi!
- Java-virtuaalikone on hyvä oikean elämän esimerkki, se on tyypillinen pinokoneeseen perustuva virtuaalikonetoteutus.

PINOARITMETIIKKA: ESIMERKKI

```
// z=(2-x)-(y+5)
```

```
push 2
```

```
push x
```

```
sub
```

```
push y
```

```
push 5
```

```
add
```

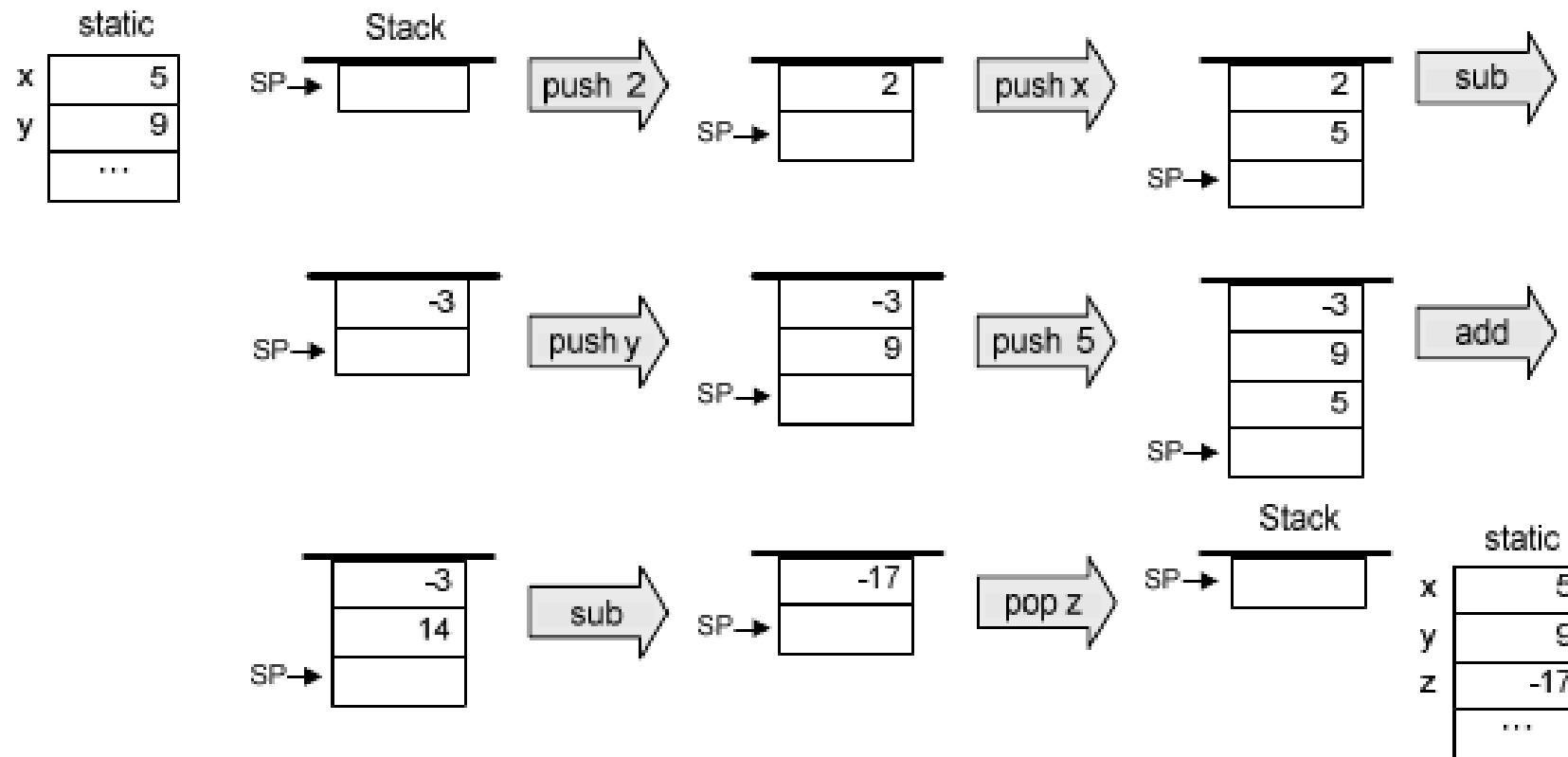
```
sub
```

```
pop z
```


PINOARITMETIIKKA: ESIMERKKI

$$Z = (2-X)-(Y+5)$$

PINOPERUSTEINEN LOGIIKKA

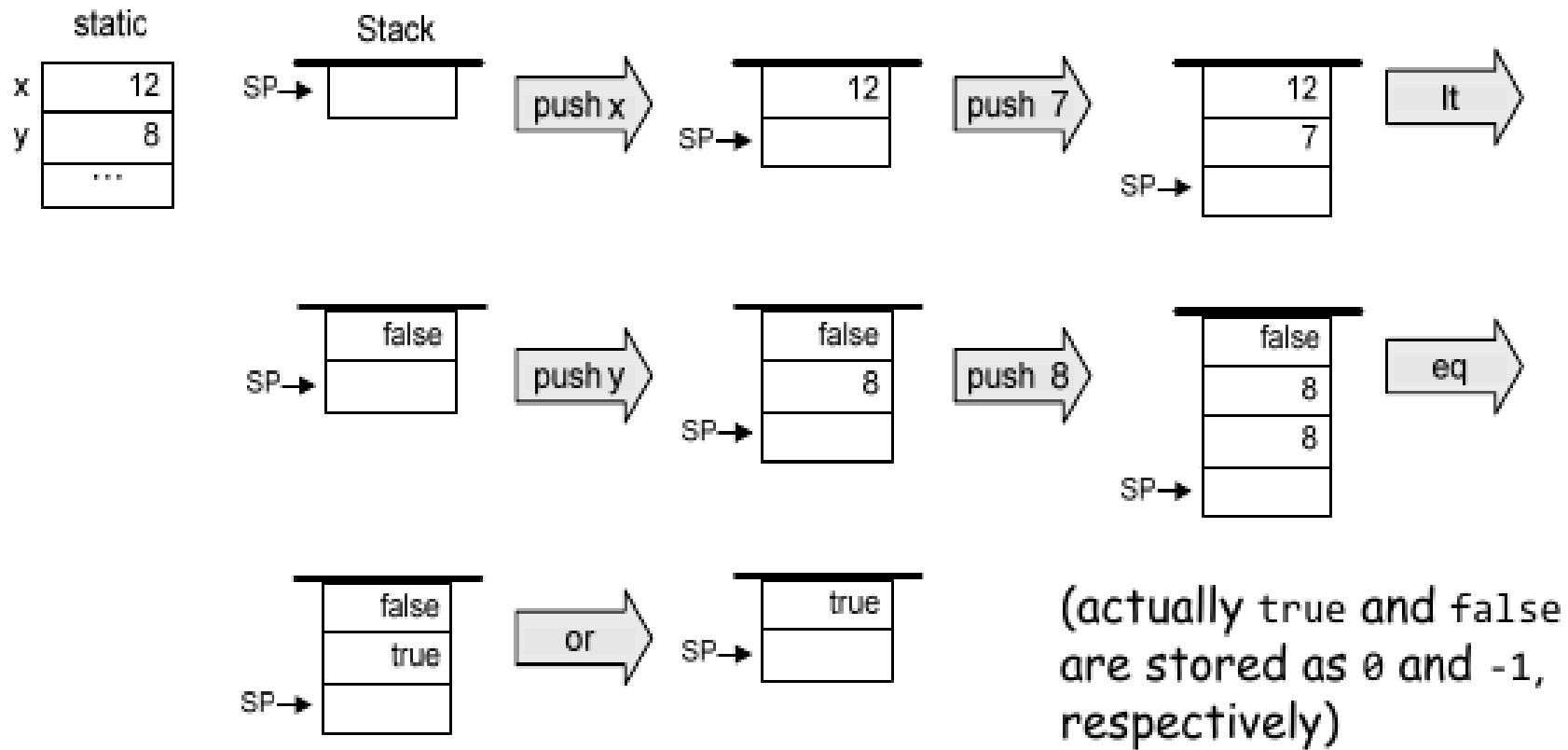
- Loogisten operaatioiden suoritus toimii aivan samalla tavalla!

```
// if (x<7) or (y=8)  
push x  
push 7  
lt  
push y  
push 8  
eq  
or
```


PINOPERUSTEINEN LOGIIKKA

IF (X<7) OR (Y=8)

ALIOHJELMIEN KUTSUPINO

```
method a:  
  call b  
  call c
```

```
method b:  
  call c  
  call d
```

```
method c:  
  call d
```

```
method d:  
  ...
```

start a

start b

start c

start d

stack state→

a
b
c
d

end d

end c

start d

stack state→

a
b
d

end d

end b

start c

start d

end d

end c

end a

MITÄ TÄSTÄ LUENNOSTA PITÄÄ MUISTAA?

- Muistinhallinnan perusteet
- Pinokoneen perusteet

LUT
University